

קדושת לוי

מתיקות פפרט

פנינים ~ סיפורים ~ הלכות

גליין דה- 123

הכל כולל הכל
פניני האור החייםתכלית הבריאה
ווארט לשולחן שבתלדון לכף זכות
סיפור לשבת

פרשת בראשית

גליין מורהב לרגל הילולת בעל הקדושת לוי זיע"א

פניני האור החיים הקדוש

מזכרתו של רבינו הקדוש סגורם של ישראל
רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זיע"א

ווארט לשולחן שבת

הכל כולל הכל

"בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ"

האור החיים הקדוש מדייק בלשון הפסוק מדוע כתוב "את השמים, ואת הארץ" מה בא הפסוק לרבות בשני "את"?

אומר האור החיים כדי שלא תעלה שאלה על דעתו של אדם הרי יש עוד הרבה בריות בעולם חוץ מאלו הדברים. הרי אם ניקח ברזל ונתקד אותו יצא לנו נוזל חדש שלא היה פעם, ומי בראו? וכן אם ניקח כמה חומרים שנבראו בששת ימי בראשית ונחברם יצא לנו דבר שלכאורה אינו חלק ממועשה בראשית.

אומר רבינו הקדוש זיע"א לכן דקדקה התורה ואמרה "את השמים ואת הארץ". לומר לכל אדם שעל פני האדמה, כשהבורא ברוך הוא ברא את השמים הוא ברא את השמים ואת כל מה שיש בשמים, את כל מה שנוצר כבר וכל מה שעתיד להיווצר בשמים. "ואת הארץ" בורא עולם ברא את כל מה שנברא וכל מה שעתיד להיווצר בארץ, אדם שחושב שהוא יצר בריאה חדשה, אינו אלא כסיל שאין בו ממש, 'בער ולא יודע' אינו מבין שהכל קיים הכל מיוצר כבר, רק הוא גילה את הדבר עכשיו.

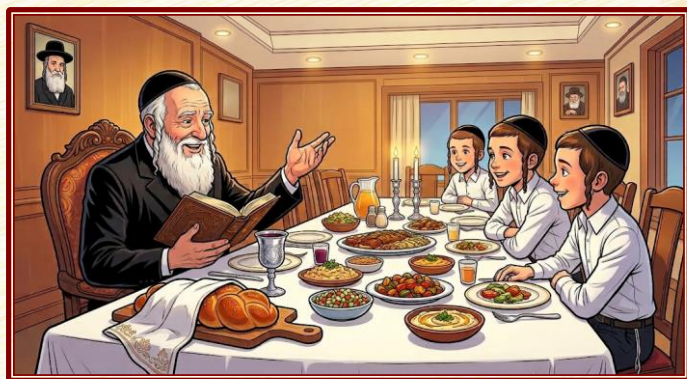
והכל ברא ה' ביום אחד, ביום הראשון, הכל בדיבור אחד! ולאחמ"כ בכל הששה ימים חילק כל אחד במקומו, את המים במקום אחד וכו', סידר את הדברים.

ולפנים, ממש עם הקב"ה ביחד, ויהיו המלאכים שוכנים בחוץ ויבואו המלאכים לבני ישראל וישאלו אותם "מה פעל אל?" בני ישראל לעתיד לבוא יהיו במדרגה עליונה כזו שאפילו המלאכים לא יגיעו למדרגתם, ולא יהיה להם רשות להיות בקרבה כזו עם הקדוש ברוך הוא.

וזהו מה שכתוב בפסוק "ואלה תולדות השמים והארץ" המילה 'תולדות' באה לרמוז על תכלית הדבר על המטרה של 'השמים והארץ'. אומרת התורה תכלית הבריאה כולה, בשביל "עשות ה' ארץ ושמים" בשביל אותו יום שיבוא משיח בן דוד וה' יגאל את היושבים בציון, ובני האדם יהיו בדרגה יותר מהמלאכים, זוהי תכלית הבריה, ובשביל זה נבראו שמים וארץ.

ומתי בני ישראל יגיעו לדרגה זו של גאולה ושל מדרגה גבוהה זו?

בזמן שהם יהיו בדרגה של "ואדם אין לעבוד את האדמה", "אין" היא מדרגה גבוהה מאוד שאדם עוזב את כל עצמותו ומידבק בבורא יתברך שמו בכל נפשו, ובזו המדרגה נהיה בקרב מאוד בגאולה השלימה אמן כן יהי רצון.

הפסוק מתחיל "אלה תולדות השמים והארץ", מלשון התורה נראה שקודם כל נבראו השמים ואחר כך נברא הארץ. אולם לאחמ"כ הפסוק ממשיך ואומר "ביום עשות אלוקים ארץ ושמים" נראה שנברא קודם הארץ ואח"כ השמים.

ועוד תמוה שהיה צריך לכתוב תמיד 'שמים' קודם 'לארץ', כיון שבשמים שוכנים המלאכים הגלגלים והשרפים, והם חשובים יותר, מהארץ שבה נמצא האדם, בשר ודם.

אומר בעל הקדושת לוי אפילו שעכשיו דעת המלאכים גדולה מדעת בני אדם, לעתיד לבוא לאחר שיבוא המשיח, דעת בני אדם תהיה גדולה מדעת המלאכים, וכמו שכתוב "כי מלאה הארץ דעה את ה'" (ישעיה י"א ט'), ובני ישראל יהיו לפני

עבודת הקודש

הילולת סגורם של ישראל

הסניגור של כלל ישראל "קראוהו צדיק הדורות". בכל יום אני קובע לי שעה לתודות לה' על אשר שלח לעולם הזה נשמה גדולה וקדושה של הרבי ר' לוי יצחק - כך היה אומר הרב"ק החוזה מלובלין זיע"א, ואילו הרב"ק ר' שמעלקא מניקלשבורג העיד עליו שאינו שח שיחת חולין אחת בלי כוונות ויחודים קדושים... יודעי חן היו אומרים עליו שהוא ניצוץ מרבי עקיבא ש'אדם מניחו בוית זו ומוצאו בוית אחרת, מפני הכרעות והשתחויות" כל כך גדלה התלהבותו של רבי לוי יצחק בתפלתו ובקיום המצוות. גאון אמיתי בנגלה ובנסתר היה הרב מבארדיטשוב, עד שהרה"ק רבי שמעלקא הנ"ל כינהו במכתביו "מורי בנסתר ותלמידי בנגלה". "עוד בהיותו בן שבע עשרה" "כבר היה מלא וגדוש בש"ס ופוסקים באחד מגדולי הדור"

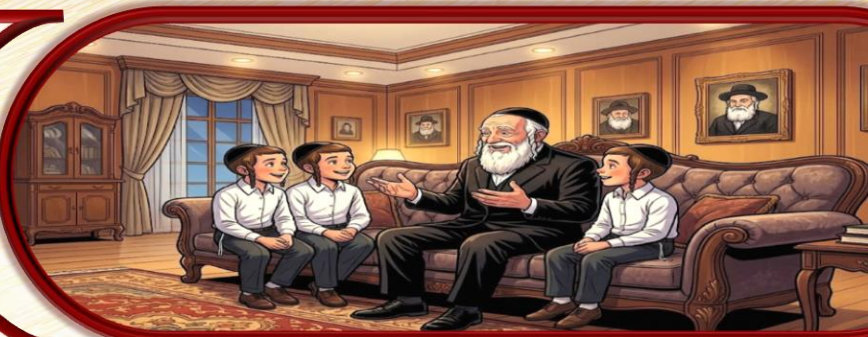
וכשהגיע לגיל כ"א שנה נקרא לשמש בקודש על כסא הרבנות, שעזב זה עתה הרבי ר' שמעלקא, בעיר ריטשעוואל. כעבור שנים מספר, נתקבל לרב ואב"ד בעיר זעליחוב, לאחר מכן, בעיר פינסק, ממנה עבר לכהן פאר בעיר גדולה לאלקים ה"ה ק"ק בארדיטשוב, בה הגיע אל המנוחה ואל הנחלה ובה העמיד תלמידים הרבה בנגלה ובנסתר וממנה התפרסם שמו בכל הארץ. שמו הגדול של רבי לוי יצחק מבארדיטשוב הלך לפניו, לא רק בגין גאונותו המופלגת בתורה וצדקתו הרבה, אלא בעיקר בגלל שמחתו העצומה בקיום התורה והמצוות שהיתה מלווה בהתלהבות בלתי מצוייה, אף בדור הדעה בו חי ופעל.

(המושך בעמוד הבא)

לעילוי נשמת שמואל בן מסעודה ז"ל

לעילוי נשמת רוזת זוהרא בת תמו ע"ה

לעילוי נשמת יוכבד בת מסעודה ע"ה

"בד בבד חדלתי לשלם דמי 'ועד בית' לאחר שהוודעתי מפורשות שכל עוד ההתנכלות נמשכת, אין לי כוונה לשלם. אמרתי להם שכל עוד אני בן-ערובה בשבתות אזי הקספן בן-ערובה אצלי גם בימות החול... תליתי מודעה בכניסה בבה התנחנה על נפשי, שם אני ציטטתי מתוך דברים שנאמרו לי לטובתי בענין זה ב'אגודה לתרבות הדיון'..."

בשלב זה החליט לגייס את בני ביתו להצבת "מארבים" (...) שסוף סוף יגלו דיו של מי במעל. כבר בשלב ראשון של החקירה התגלה שישן אחד – שדווקא היה בשלב של חזרה בתשובה – נועל את הדלת אחרי כניסתו בשבת! הייתכן? הרי הוא בוודאי מבין במה דברים אמורים! "אמרתי לעצמי שאסור לקבוע מסקנות על סמך מקרה אחד. נמשיך במארבים עד שנפתור את הבעיה". במארב הבא שוב עלה בחכה אותו שכן!..." "ניגשתי אליו וביקשתי להבין למה הוא עושה לנו את זה. הוא נפגע עד עמקי נשמתו, והכחיש כל קשר למעשה הלא יפה. התנצלותי בפניו אי טעייה, אך הסברתי לו יפה יפה לשיעור ששלי הראו אותו נכנס בדלת פתוחה שלאחר מכן ננעלה! היא מבינה לטעון בתוקף שידו לא במעל ונאלצתי להאמין לו – למרות שהבן שלי לא טיפוס מדומיין והוא לא המציא את הסיפור". כעבור זמן עבר החשד לשכן נוסף. שוב ניגש אליו מיועדנו להתחנן על נפשו, אך גם שכן זה הכחיש בכל תוקף כל קשר למעשה. מצד שני הבן שלו מועיד הפוך... המארבים לא פתרו את הבעיה, ואז נודע לו שבבניין ממוול מותקנת מצלמה שקולטת גם את דלת הכניסה שלו (בשלב זה הוא פנה להתייעץ עם רב לגבי האופן בו יה' מותר לו להשתמש באותה מצלמה – אך הנדון הלאחרי אינו מעניין הסיפור). עיון בתמונות גילה את האמת: אף שכן לא נגע בצ'ופצ'יק כלל, מן שהתרחש זה ששכאשר הדלת נטרקה בחוקה הצ'ופצ'יק זז ממאליו!!!!... אותה שכן שנחשד במעשה, אכן הורגל לטרוק את הדלת – ולכן הצ'ופצ'יק... אותה שכן ממקומו ונעל את הדלת, בעוד רוב השכנים סגרו את הדלת ביתר עדינות. תכל'ס, החליפו מנעול ומיד נעלמו הבעיות! "מה שלמדתי מהסיפור זה עד כמה יש לדון לכף זכות! הלאו כמעט יכולתי להישבע שמישהו מהשכנים מציץ לי... לא היה לי כל ספק בכך... הכנתי מכתב התנצלות גדול אותו תליתי בכניסה, בתוספת מתנה שתפאר את הבניין. התנצלותי ושוב התנצלותי בפני השכנים על שחשדתי בהם לשווא. זה היה שכר לימוד ששילמתי על התובנה שתמיד, תמיד יש לדון לכף עווילה שאנו חושבים שמישהו עשה! לנו כדאי להיזכר שמכונה אובייקטיבית ייתכן מאוד שהדבר כלל לא היה! הראיות עומדות על עשרים אחוז בלבד – אך המחלוקת שפורצת מהן היא של מאה אחוז!" | איש לרעהו

הרב ד. מתגורר בעיר חילונית במישור החוף הדרומי. את הסיפור שמענו מפי מלה במלה. לפני שנים הוא נכנס לגור בבניין סטנדרטי. בניין רגיל בעיר שרובה חילונית. מי שדן את הבריות לכף זכות דנים גם אותו משמים לכף זכות. מידה כנגד מידה. בבניין המדובר, ננעלת דלת הכניסה הראשית בכל שימוש. מי שרוצה להיכנס עושה זאת באמצעות מפתח, או באמצעות חיוג לאינטרקום של אחד השכנים שמתבקש לפתוח לו את הדלת בלחיצת כפתור. אך לקראת שבת ידע הרב ד. ששני הפתרונות לא יתאימו לו: מפתח הוא לא יכול לטלטל, ועל כפתור אסור לחצות. כיון שכן הגיע להסדר עם השכנים שבשבת תישאר דלת הכניסה לבניין פתוחה. במשך תקופה עבד ההסדר יפה, אך באחת השבתות גילה מולו דלת נעולה. הוא סבר שמדובר בטעות אך כאשר הדבר חזר על עצמו קלט שאחד השכנים החליט לתעתע בו. זה היה מאוד לא נעים, כפי שכל אחד מכם יכול לתאר לעצמו איזו תחושה עוטפת אדם שתקוע ברחוב בעיצומה של השבת והכל בגלל שכן – שונא דת או שונא עצמו. בהזדמנות הראשונה עלה לוועד הבית וביקש ללבן את הסוגיה. הסביר שוב את הקשיים שנוצרות הדלת גורמת לו, והתחנן על נפשו. אך מבחינת ועד הבית הוא "התפרץ לדלת פתוחה". מאז שהסכימו להיענות לבקשתו לא חזרו בהם, ועליו לאתר בכוחות עצמו את השכן שמזויז את הצ'ופצ'יק בדלת כך שהיא חוזרת וננעלת! "דברתי עם השכנים. תליתי מודעה יפה בו ביקשתי מכולם לכבד את בקשתנו באיחולים שהשבת תשמור על כלנו וכו', אך כלום! חשבתי שאני משתגע!" – הוא לא בורר את מילותיו. "קשה לה הסביר את הסלידה והכעס שהיו לי על השכן שמצא את צעדי. הרי גם השכן הזה, שאין לי מושג מיהו, נחמד אלי ומחייך אלי כיתר השכנים אך מאחורי הגב הוא תוקע בי מקלות. עשיתי חשבונות שכנראה מדובר ביותר משכן אחד, לאחר שחישבתי את הזמנים בהן התרחשה התקלה וביועתי את סדר יומם של שני שחלקם לעולם, אבל לעולם, לא יוצאים מן הבנין בחלק מהזמנים". הרב ד. ערך בעצמו סבב בין השכנים כדי לוודא שוב את הסכמתם להסדר. "יש אנשים רעים" הסביר לו אחד השכנים "הם אומרים לך 'כן' 'כן' אך בפועל עושים להפך!..." המשפט הזה חלחל בו כארס של עכנאי והוא גמר ואומר לגלות את השכן הרע!!! "אני לא יכול להסביר את ההזדמנות הזו שאני פוגש ביומיום את השכנים, וכולם – ללא יוצא מן הכלל – מבהינים ממחייכים. אז מי זה השכן רע הלזה שמכה את רעוה בסתת? ניסיתי בעזרת אשתי וילדי לחשוב מי השכן הזה, אך לא הצלחנו. מכל מקום החלטתי היתה נחושה לאתר אותו – ויהי מה!"

עבודת הקודש

(המשך מהעמוד הקודם)

שמחה והתלהבות שלא כמלוא הדיון, בתפילה ובקיום המצוות, אפיינו את עבודתו הקדושה בימי חול רגילים, ובשבת ויום-טוב על אחת כמה וכמה, אז היו פניו קורנות כשלהבת ולחיו בוערים מלפידים.

אין לתאר את גודל חיבתו לשבת קודש שלא היה זו מחבבה עד שהיה מחמיי בה בכל החומרות האפשריות, לצאת ידי שמירתה, בתכלית הדקדוק. לדברי אחד מגדולי דורו, דקדק הרב ר' לוי יצחק בהלכות שבת יותר מבהלכות פסח.

בליל התקדש החג, חג הסוכות, לא היה יכול לישון. בליבו בערה השמחה והציפייה ליום המחרת, בו יינטלו **ארבעת המינים**. כל הלילה ישב וציפה בכליון עינים לאור היום, וכשאך הגיעה שעת נשילת לולב היה שמח בו ובאתרוג כמוצא שלל רב. ככל לב היה נושק את ארבעת המינים והיה שמח בהם שמחה גדולה עד מאד.

במוצאי החג, היה עומד ומצפה שיאיר היום, בכדי שיוכל להניח תפילין... "ככה התנהג את עצמו. בכל חפץ של מצוה, היה נושקו בכל לב וכשעשה איזה מצוה עשאה ברתיות כל רמ"ה אבריו ושם"ה ידיו כדביקות נוראה ונפלאה והיה אז ממש מופשט מחיי העולם הזה" (שם בתולדותיו).

אי אפשר לתאר את גודל התלחבותו בשעת התפילה, בכל תולדות החסידות כמעט ולא נראה כזאת. אנשים מוגזשמים בתכלית ולבות אבן היו נימוחים כדונג, בשעה שהיה אומר מדיש. הרהורי תשובה עזים היו עולים על הלב. בשעה שששמעוהו בתפילתו.

נזדמן פעם לאפיקורס גדול להיות בשעה שהרבי מבארדיטשוב אומר "ובא לציין" ולכשהגיע הרבי ל"ולשבי פשע" התעלף הלה מרוב התרגשות והחל להתנדודות על חטאיו בבכי ובתשובה שלימה וזכותו תגן עלינו אמן.

"מת מצוה הכל קרוביו"

לעילוי נשמת צבי הערשל בן ר' מאיר ז"ל (שכונת בשם גרישה).
שלא זכה להקים בית בישראל יום פטירתו י"ח אדר.
המנוח ז"ל היה שומר הציון של הרה"ק רבי לוי יצחק
מבארדיטשוב זצוק"ל זע"א,
בעל קדושת לוי וסגנון של ישראל, מצוה להרבות בלימוד
ובמעשים טובים לעילוי נשמתו.

מקור
והזרחה

תשמישי קדושה ויודאיקה

לשכת הגהה סת"מ מהדרי'ו

בדיקה ושיפוץ תפילין מהיום להיום - בדיקת מזוזות
- מכירת תפילין מזוזות מגילות ועוד
דוד לין 22 ירושלים
☎ 052-7660111

יומא דהילולא

סגזורן של ישראל

הורטו בקדושה

לא היה אפוא מקום מתאים יותר להולדתו של רבי לוי יצחק מאשר בבית קדוש זה. אך לא בקלות ירדה נשמתו לעולם. הרבה מקטרגים עמדו לה לאותה נשמה קדושה, לבל תרד הנה. ולא נתקרה דעתם עד שהבטיחום שלשה דברים: (א) שהנשמה לא תתראה עם הבעש"ט הקדוש; (ב) שיהיה נרדף ממתנגדים; (ג) שישמש ברבנות כל ימיו ויהיה טרוד בצרכי הקהילה.

כך זכה הדור, והרב ר' לוי יצחק מבארדיטשוב נולד בשעה טובה ומוצלחת, לאביו ר' מאיר ולאמו הצדקנית מרת שרה סאסא, שאת שמה ושם בנה הצדיק, מזכירים בכל בתי ישראל, כסגולה להמתקת דינים ולכל צרה שלא תבוא.

עיר הוסקוב איננה מן הערים הידועות בפולין וגליציה, אך מקום המצאה "מחזו פשעמישל" ידוע היה לאחד המחזות היהודיים המובהקים שבמזרח אירופה. שם בהוסקוב התגורר אז רבי מאיר אבד"ק זאמושטש עם אשתו הצדקנית מרת שרה סאסא בשעה שעלה ברצונו יתברך להוריד את נשמתו ה"מליץ יושר" על ידיהם.

מקובל כי שלשים וששה דורות שמשו אבותיו של ר' מאיר האב"ד ברבנות. גם אביו רבי משה היה רב גדול בישראל וגם סבו ואבי סבו, מאז ומקדם, מולם היו רבנים, יושבים על מדין. גם אשתו של ר' מאיר לא היתה אשה פשוטה, ובנוסף לצדקתה המיוחדת, התייחסה לגזע המהרש"א ז"ל.

אמונה תמימה

פעם בא יהודי שבור וממורמר אל הצדיק הקדוש רבי לוי יצחק מברדיטשוב זי"ע, בעל מחבר ספר "קדושת לוי", ואמר בבכייה עצומה: עד עכשיו הייתה פרנסתי, שהייתי נוסע בעיירות הקטנות אצל הגוים, והייתי מוכר להם מיני מרכולת, וזוהי התפרנסתי, והנה עכשיו אני חלש מאוד, ואין כוחי במתני, ובמה אפרנס את בני ביתי? ובכה מאוד.

ענה ואמר לו הצדיק הקדוש מברדיטשוב זי"ע, הודע אתה שכתוב (שמות יד, כה): "ויסר את אופן מרכבותיו", כשהקדוש ברוך הוא נוטל ממישהו את הגלגלים, היינו שאין לו כוחות ברגליו לילך, אזי "וינהגו בכבוד", שמנהיגו בדרך כבוד, ומפרנסו בבית בכבוד.

כל זמן שחשבת שפרנסתך היא על ידי גוים, שאתה הולך מעיירה לעיירה ומכפר לכפר למכור מרכולתך וכו' וכו', אזי הקדוש ברוך הוא הניח אותך, ועכשיו בראותך שאין לך כוחות ואינך עושה מאומה, ואתה שבור כחרס הנשבר, עכשיו תדע לך, שהפרנסה תבוא לך לבית בכבוד.

כח הצמצום

תורה שבכתב ושבעל פה "ב' - ראשית" התורה נקראת ראשית

רבי לוי יצחק מבארדיטשוב כותב, בכל דבר בעולם, יש כללות ויש פרטות, הקב"ה ברא 'קול' שהוא דבר כללי ואנחנו לוקחים את הכלל הזה וכל אחד מצמצם אותו לדבר פרטי שלו לדיבור מסוים, בראש השנה מברכים לשמוע קול שופר, ובתקיעות, ה' ברא 'קול', ואנו משתמשים עם 'הקול' הזה למלכויות, זכרונות, שופרות. כ"כ כל אחד משתמש עם הקול, לבקש על עצמו ועל הכלל.

כן הבורא ברחמיו ברא את התורה שבכתב, ואת התורה שבעל פה. התורה שבכתב היא 'כלל', והתורה שבעל פה היא הצמצום של התורה שבכתב, בתורה שבכתב כתוב "שמור את יום השבת לקדשו", ובתורה שבעל פה כתוב את כל הדינים היוצאים מהפסוק, והדינים האלו הם הצמצום של התורה שבכתב, ולכן כתוב בראשית ב' ראשית יש ב' תורות תורה שבכתב ותורה שבע"פ.

"אף כי גם אתמול אמרתי כך ולא תיקנתי את מעשי, הרי אתמול לא אמרתי אמת ומעתה בודאי אאמת את דברי..."

ועם כל השמחה שהיתה לו בעבודתו, היה תמיד מייסר עצמו על כי אין הוא מקיים כביכול את מצוות השי"ת, ופעם בדרשתו התבטא: "אוי לו לדור שאני מנהיגו" - -

הבחנתי בנכרי אחד העובר בשוק והתבוננתי בהבדל הגדול שבינו לבני ונמלאתי חיות, מיד קפצתי ממתני וברכתי ברכת שלא עשני גוי..."

כזאת היא ענוותנותם של צדיקים, שלא שאין מעשיהם הגדולים ידועים להם, אלא שמכירים הם כל כך בגדולת השי"ת, עד שאין הם יכולים לפתוח פה לפניו.

הוא היה אומר שלולא נזכרה בתורה מדת הגאווה, לא היה מאמין שמדה שכזו תוכל להמצא בבני אדם שימיהם כצל עובר...

גם בחשבון הנפש שערך מדי ערב, בעלותו על משכבו, מצא את עצמו בכל פעם כנשאר חייב, ולעצמו היה אומר: "בודאי לא אעשה כך יותר, מעתה אזהר במצוות ה'". לאחר מכן היה אומר:

עניו מכל אדם

היה זה ביום חול רגיל, רבי ר' לוי יצחק מבארדיטשוב אומר ברכת השחר בהתלהבות נוראה כדרכו, הקהל עונה אמן אחריו, בהקשיבם היטב לכל מילה וברכה היוצאת מפיו בקדושה ובטהרה.

והנה, בהגיעו לברכת 'שלא עשני גוי' הוא מדלג ועובר לברכה שלאחריה... הקהל נדהם, אך ירא היה לשאלו לפשר הדבר. אולם, לכשגמר תפלתו שאלוהו על כך ואמר להם "האמת אומר לכם, בקומי משנתי היום בבוקר החיליתי להתבונן בגדולת הבורא ולהבדיל בשפלות עצמי ולא קמה בי רוח להתייצב ולעמוד לפני השי"ת, אך תאזום

להקדשת העלון
לעילוי נשמת / לרפואה / להצלחה /
לזיווג הגון וכן להפצת העלון
0533129480
לרשימת התפוצה במייל:
yhw2618@gmail.com

לעילוי נשמת: דוד בן זוהרא, יעקב בן אסתר, משה בן שמחה
עמנואל דוד בן ניסים, מזל בת מסעודה, סוזן סולמנה בת זוהרא ז"ל

יזמא דהילולא

סגורן של ישראל

חיים של תורה

הסניגור של כלל ישראל קראוהו צדיקי הדורות. "בכל יום אני קובע לי שעה להודות לה' על אשר שלח לעולם הזה נשמה גדולה וקדושה של הרבי ר' לוי יצחק" – כך היה אומר הרה"ק החוזה מלובלין זיע"א, ואילו הרה"ק ר' שמעלקא מניקלשבורג העיד עליו שאינו שח שיחת חולין אחת בלי כוונות ויחודים קדושים... יודעי חן היו אומרים עליו שהוא ניצוץ מרבי עקיבא ש"אדם מניחו בזוית זו ומוצאו בזוית אחרת, מפני הכריעות וההשתחויות", כל כך גדלה התלהבותו של רבי לוי יצחק בתפילתו ובקיום המצוות.

גאון אמיתי בנגלה ובנסתר היה הרב מבארדיטשוב, עד שהרה"ק רבי שמעלקא הנ"ל כינהו במכתביו "מורי בנסתר ותלמידי בנגלה". עוד בהיותו בן שבע עשרה "כבר היה מלא וגדוש בש"ס ופוסקים באחד מגדולי הדור" (סו"ס קדושת לוי, בתולדותיו), וכשהגיע לגיל כ"א שנה נקרא לשמש בקודש על כסא הרבנות, שעוב זה עתה הרבי ר' שמעלקא, בעיר ריטשעוואל. כעבור שנים מספר, נתקבל לרב ואב"ד בעיר זעליחוב, לאחר מכן, בעיר פינסק, ממנה עבר לכהן פאר בעיר גדולה לאלקים ה"ה ק"ק בארדיטשוב, בה הגיע אל המנוחה ואל הנחלה ובה העמיד תלמידים הרבה בנגלה ובנסתר וממנה התפרסם שמו בכל הארץ.

שמו הגדול של רבי לוי יצחק מבארדיטשוב הלך לפניו, לא רק בגין גאונותו המופלגת בתורה וצדקתו הרבה, אלא בעיקר בגלל שמחתו העצומה בקיום התורה והמצוות שהיתה מלווה בהתלהבות בלתי מצוייה, אף בדור הדעה בו חי ופעל.

שמחה והתלהבות שלא מעלמא הדין, בתפילה ובקיום המצוות, אפיינו את עבודתו הקדושה בימי חול רגילים, ובשבת ויום טוב על אחת כמה וכמה, אז היו פניו קורנות כשלהבת ולחיו בוערים כלפידים.

אין לתאר את גודל חיבתו לשבת קודש שלא היה זו מחבבה עד שהיה מחמיר בה בכל החומרות האפשריות, לצאת ידי שמירתה, בתכלית הדקדוק. לדברי אחד מגדולי דורו, דקדק הרב ר' לוי יצחק בהלכות שבת יותר מבהלכות פסח.

בליל התקדש החג, חג הסוכות, לא היה יכול לישון. בליבו בערה השמחה והציפיה ליום המחרת, בו יינטלו ארבעת המינים. כל הלילה ישב וציפה בכליון עינים לאור היום, וכשאך הגיעה שעת נטילת לולב היה שמח בו ובאתרוג כמוצא שלל רב. בכל לב היה נושק את ארבעת המינים והיה שמח בהם שמחה גדולה עד מאוד.

במוצאי החג, היה עומד ומצפה שיאיר היום, בכדי שיוכל להניח תפילין... "ככה התנהג את עצמו, בכל חפץ של מצוה, היה נושקו בכל לב וכשעשה איזה מצוה עשאה ברתחת כל רמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בדביקות נוראה ונפלאה והיה אז ממש מופשט מחיי העולם הזה" (שם בתולדותיו).

אי אפשר לתאר את גודל התלהבותו בשעת התפילה, בכל תולדות החסידות כמעט ולא נראה כזאת. אנשים מגושמים בתכלית ולבות אבן היו נימוחים כדונג, בשעה שהיה אומר קדיש. ההרורי תשובה עזים היו עולים על הלב, בשעה ששמעוהו בתפילתו. נזדמן פעם לאפיקורס גדול להיות בשעה שהרבי מבארדיטשוב אומר "ובא לציון", ולכשהגיע הרבי ל"ולשבי פשע" התעלף הלה מרוב התרגשות והחל להתוודות על חטאיו בבכי ובתשובה שלימה.

פאר הדור

כמין חסדים עליונים השתלשלו בו בנשמתו הטהורה, בלבו ובנפשו הקדושה. את הכל עשה בשמחה ובאהבה וכך זכה לעלות מעלה מעלה ולהחשב ל"חד בדרא". אך יותר מבכך התבטאו חסדיו באהבת ישראל שלו, שכמעט ואין לה אח ודוגמא בין הצדיקים ששמעם בא לאזנינו.

בין חסידיו ברסלב מסופר, כי מה שאמר רבי נחמן מברסלב לקוטי מוהר"ן ח"א תורה י"ז) שהצדיק מחפש תמיד למצוא את נקודות ההתפארות שיש בכל אחד מ"ישראל אשר כך אתפאר" על ידי שהוא מגלה את הצד המפואר שבכל יהודי – כוונתו היתה לרב מבארדיטשוב, שכונה בפי רבי נחמן "פאר ישראל". כי על כן כה שקד ר' לוי יצחק להבליט את היופי שבצד החיובי של כל אחד מישראל, כפי שנספר:

סיפר הרה"ק ר"י מנעשכזי שהיה סמוך על שולחן סב אשתו הרב מבארדיטשוב משך ארבע שנים, שפעם אחת ראה את הרב קם בחצות הלילה והולך עם משרתו העירה, כשבידו בקבוק י"ש, לכיוון בית המרחץ, שם היו ישנים אורחים שלא השיגו אכסניה. הקיץ הרב אחד מהם ואמר לו, שתה נא מעט י"ש. נתרצה הלה, אך תיכף נזכר שאין לו מים לנטילת שחרית... ואף אין המקום כשר לברכה... נמנע ולא שתה. מצא הרב אחריו ערל אחד, הקיצו והציע לו לשתות ומבלי שיחקור וידרוש הערל אם עליו לשתות אם לאו, שתה לרויה וחזר לשנתו... חזר הרב מבארדיטשוב הביתה בשמחה גדולה וטען לפני השי"ת: רבונו של עולם! ראה נא ראה, מה בין אלו לאלו! – – –

דברים ברוח זו טען פעם לפני אביו שבשמים בליל יום כיפור אחד עבור כלל ישראל, באמרו: אבינו שבשמים! נתת לנו יום העשור לתענית וכפרה ואילו את יום התשיעי שלפניו לאכול ולשתות. ראה נא ראה, עמך ישראל, כולם כאחד נמצאים בבית הכנסת, לא נפקד מהם איש, אין אחד מהם שייכור נרדם מיינו ואין אחד מהם שוכב בביתו מחמת אכילתו, אלא כולם עומדים יחפים, לבושים לבנים, באימה וביראה לפניך – אמור נא לי אבי, היש לך עוד אומה אחרת בדומה לזו?!"

סגולה גדולה ביום ההילולא

- להדליק נר ולומר: הריני מודליק/ה נר לזכות נשמות רבי לוי יצחק בן רבי מאיר, זכותו תגן עלינו.
- לתת פרוטה לצדקה ולומר: הריני נותן/ת צדקה לזכות נשמת רבי לוי יצחק בן רבי מאיר, זכותו תגן עלינו.
- לומר פסוקי תהילים פרק קי"ט לפי האותיות "לוי יצחק נש.מ.ה." ולפתוח אותם במילים:
הריני אומר/ת פסוקי תהילים לזכות נשמת רבי לוי יצחק בן רבי מאיר, זכותו תגן עלינו אמן.

מאות אלפי זכויות אצל האור החיים הקדוש, והקדושת לוי זיע"א,

♦ הדפסה ♦ הפצה ♦ ידיעת התורה

קחו חלק ונחלה בחיזוק וידיעת התורה אצל אלפי אנשים כל שבוע,

בתרומה של מאה שקלים - מודפסים 3000 עלונים!!!